

δ'. Τί ἔν; ἦν σοι (ἔφη) καὶ οἰκέτας αὐτοῦ Ἰπιδεικνύω, ἔνθα μὲν πάντας, ὡς εἶπεν, δεδεμένους, καὶ τέτρες θαρμινὰ ἀποδιδράσκοντας, ἔνθα δὲ λελυμένους, καὶ ἐθέλοντάς τε ἐργάζεσθαι καὶ ᾧσθαι μὲν ἔτι καὶ ἔτι σοι δόξω ἀξιοθέατον τῆς οἰκονομίας ἔργον Ἰπιδεικνύω; ναὶ μὰ Δί, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, καὶ ἱφώδρα γε.

ε'. Ἦν δὲ καὶ ᾧσθαι ἡλικίως γεωργίας γεωργῶντας, οὗ μὲν ἀπολωλέναι φάσκοντας ὑπὸ γεωργίας, καὶ ἀπορῶντας, οὗ δὲ, ἀφθόνως καὶ καλῶς πάντα ἔχοντας, ὅσων δεόνται, ἀπὸ τῆς γεωργίας; ναὶ μὰ Δί, ἔφη ὁ Κριτόβουλος. ἴσως γὰρ ἀναλίσκωσιν ἔτι εἰς ἅ δει μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἅ βλάβην φέρει αὐτὰ καὶ τῷ οἴκῳ.

ς'. Εἰσὶ μὲν ἴσως, ἔφη ὁ Σωκράτης, καὶ τοῖστοι. ἀλλ' ἐγὼ ἔτι τέτρες λέγω, ἀλλ' οἱ ἔτι εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἔχουσι δαπανᾶν, γεωργῶν φάσκοντες. καὶ ἵ ἂν εἴη τέτρες αἴτιον, ἔφη, ὦ Σωκράτης; ἐγὼ σε ἄξω καὶ Ἰπιδεικνύω, ἔφη ὁ Σωκράτης· σὺ δὲ θεώμενος δὴπερ καλαμαθήση. νῆ Δί, ἔφη, ἦν δύνωμά γε.

ζ'. Οὐκ ἔν γε θεώμενον σαυτὸς ἀποπειράσθαι, εἰ γνώσῃ. νῦν δ' ἐγὼ σοι ἱφώδρα Ἰπιδεικνύω μὲν κωμῶδων θεῶν καὶ πάντων πρῶτον ἀνιζόμενον, καὶ πάντων μακρὰν ὁδὸν βαδίζοντα, καὶ ἐμὲ